

Arrest

nr. 128 566 van 2 september 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 7 mei 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 april 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 mei 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 juni 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M.-C. FRERE loco advocaat F. JACOBS en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Angolees staatsburger te zijn van Bakongo ethnïe. U werd geboren op X te X. U ging naar school tot en met de elfde klas. U woonde samen met uw vriendin en jullie hebben samen twee kinderen.

Op 2 april 2011 organiseerde u samen met uw vriend (MC.F.), en met de hulp van Brigadeiro 10 Pacotes, een rap-optreden in ciné Africa tegen de regering en de president. Er kwamen meerdere revolutionaire rappers optreden, waaronder ook Carbono Casmiro. Na het optreden, op 10 april 2011 werd u samen met (MC.F.) gearresteerd. U verbleef eerst tien dagen in het DNIC en daarna werd u naar de Comarca gevangenis overgebracht. U werd op 15 mei vrijgelaten op voorwaarde dat u

een NGO zou oprichten ten voordele van de president. U kreeg hiervoor de som van 2.000 USD. U werd na uw vrijlating niet gecontacteerd door de politie.

Op 3 juli 2011 organiseerde u met (MC.F.) een grote, vreedzame manifestatie. Er deden ongeveer vijfhonderd mensen mee en andere bewegingen zoals 'Central Angola 7311' waren ook bij uw manifestatie betrokken. Na deze betoging beslisten jullie om jullie beweging '3711' te noemen.

Op 25 september deden jullie mee aan een georganiseerde manifestatie. De politie kon infiltreren in de betoging en er werden veel mensen opgepakt. U vreesde dat u zou worden gearresteerd waardoor u bij de ouders van uw vriendin ging wonen, samen met uw gezin.

Uw vriend (MC.F.) werd op 10 oktober 2011 vermoord. Sindsdien was u zeker dat u ook in gevaar was. Uw neef, die bij uw ouders verbleef, werd doodgeschoten door de politie. Initieel dacht de politie dat het om u ging. U voelde zich bedreigd waardoor u besloot dat het beter was om het land te verlaten. Uw vader financierde uw vlucht. U nam op 23 oktober 2011 het vliegtuig en arriveerde de volgende dag in België. Op 25 oktober vroeg u asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart dat u vreest voor de Angolese overheid omdat ze u zouden gevangen nemen of vermoorden omwille van uw activiteiten bij 3711. (zie gehoor CGVS, p 24)

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u verklaart dat u steeds een liefde had voor revolutionaire rap (zie gehoor CGVS, p 9) en dat u zichzelf als revolutionair beschouwd. (zie gehoor CGVS, p 16)

U verklaart dat u ongeveer een maand vóór de organisatie van uw evenement op **2 april 2011** contact had met 'Brigadeiro 10 Pacetos', een revolutionaire Angolese rapzanger.

Binnen deze context is het niet aannemelijk dat u, als revolutionair en liefhebber van (revolutionaire) rapmuziek, wel weet dat er op 7 maart 2011 een manifestatie werd georganiseerd, maar dat u niet weet wie deze manifestatie heeft georganiseerd. (zie gehoor CGVS, p 22 - 23) Uit informatie, toegevoegd aan het administratief dossier blijkt immers dat het 'algemeen bekende protest-rappers zoals Brigadeiro Mata Frakus, Carbono en Explosão Mental' zijn die deze manifestatie op poten hebben gezet. Bovendien verklaart u dat u Explosão Mental niet kent (zie gehoor CGVS, p 22), wat niet bevattelijk is voor iemand die zichzelf een liefhebber noemt van revolutionaire rapmuziek. Daarenboven verklaart u initieel dat er op 2 april 2011, de dag waarop u uw rapconcert heeft georganiseerd, geen andere actie werd georganiseerd om de toestand in Angola aan te klagen. (zie gehoor CGVS, p 13) Verder tijdens het gehoor nuanceert u uw verklaring en zegt u 'Dat weet ik niet, of er andere activiteiten waren, dat weet ik niet. Ik was bezig met mijn evenement.' (zie gehoor CGVS, p 23) Uit informatie toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt echter dat ook op 2 april 2011 Carbono Casimiro deelnam aan een manifestatie in Luanda. Het is niet aannemelijk, dat u als revolutionair, die tevens een evenement uitwerkt met een revolutionaire rapper en waarbij andere revolutionaire rappers kwamen optreden, waarbij u Carbono opsomt (cfr infra) niet op de hoogte zou zijn van een manifestatie die zich, zoals u ook beweert te doen, kant tegen de Angolese regering en president. (zie gehoor CGVS, p 10)

Bovendien kan er geen informatie worden gevonden van uw evenement van 2 april 2011, waarvan u verklaart dat er ongeveer 400 man was afgekomen. (zie gehoor CGVS, p 9) Er kan echter wel informatie worden teruggevonden van de manifestatie van 2 april 2011, door de straten van Luanda, waaruit blijkt dat er daar ongeveer 300 personen aanwezig waren. Indien u werkelijk dergelijk groots evenement heeft georganiseerd, mag er verwacht worden dat hier informatie over terug te vinden is.

Uit bovenstaande kan reeds worden geconcludeerd dat er helemaal geen geloof kan gehecht worden aan uw organisatie van een revolutionair rapconcert op 2 april 2011.

Bijgevolg kan er ook geen geloof gehecht worden aan uw arrestatie, waarvan u verklaart dat ze een gevolg was van de organisatie van het rap-evenement. (zie gehoor CGVS, p 10)

Bovenstaande conclusie wordt des te meer versterkt door het feit dat u verklaart dat u op **3 juli 2011** een andere manifestatie heeft georganiseerd. (zie gehoor CGVS, p 10) Ook van deze manifestatie kan geen informatie worden teruggevonden. U verklaart over de manifestatie 'Het was een algemene manifestatie, van heel de stad. We hadden veel steun, invloedrijke mensen aan onze kant. We zijn nog eens op radio Ecclesias geweest en we hebben ook kunnen uitzenden op radio Desperta en er werden veel meer pamfletten gedrukt. Er was veel volk, het was iets groots en mooi dat we op poten hadden gebracht. Het was nog revolutionairder.' U verklaart zelfs dat er meer dan 500 personen aanwezig waren. (zie gehoor CGVS, p 15) Het is niet plausibel dat, indien dit evenement effectief heeft plaatsgevonden, dat er hierover geen informatie kan worden teruggevonden. Bovendien verklaart u dat ook de groepering 7311 aanwezig was tijdens uw manifestatie op 3 juli 2011. (zie gehoor CGVS, p 14) Het is helemaal niet aannemelijk dat hiervan niets kan worden teruggevonden zeker gezien 7311 een

uitgebreide blog heeft (<http://centralangola7311.net>) waar dergelijke demonstraties zeker zouden worden besproken.

Verder is de gelijkenis met de beweging **7311** frappant. U verklaart dat de naam **3711**, die jullie aan jullie beweging hebben gegeven, zijn oorsprong vindt in de betoging die jullie op 3 juli 2011 hebben gehouden. (zie gehoor CGVS, p 10) U verklaart dat u de oorsprong van de beweging 7311 niet kent. (zie gehoor CGVS, p 14) Uit info, toegevoegd aan het administratief dossier blijkt echter dat de naam is geïnspireerd op de betoging die werd gehouden op 7 maart 2011. Ook haalt u de revolutionaire rapmuziek aan als bezieling voor uw beweging en zou rapper Brigadeiro 10 Pacetos mede aan de grondslag liggen. Ook de beweging 7311 vindt zijn oorsprong bij protest rappers. (zie info toegevoegd aan het administratief dossier) Gezien de vele gelijkenissen tussen beide bewegingen en gezien uw beweerdde samenwerking met deze organisatie is het bijgevolg, nog maar eens, niet aannemelijk dat u niet beter op de hoogte bent van deze organisatie en haar leden. (zie gehoor CGVS, p 14)

U maakt het bestaan van uw beweging **3711** verder ongeloofwaardig door te verklaren dat u niet weet wie er tot uw leden behoren. Wanneer u wordt gevraagd hoeveel leden uw beweging heeft, zegt u 'Het idee is van mij en mijn overleden vriend, (MC.F.) en we kregen steun van de muzikant Brigadeiro 10 Pacotes.' Wanneer nogmaals wordt gevraagd hoeveel leden '3711' heeft, zegt u 'Officiële leden, er waren er wel. Maar de hoofdpersonages, de mensen met wie we vergaderingen hadden, actieve leden waren ongeveer 18 of 20 personen.' wanneer voor de derde keer wordt gevraagd wie de leden waren, antwoordt u 'Jeugd van dezelfde wijk, maar wat we deden was niet alleen betogingen organiseren maar ook om nieuwe talentvolle jongeren aantrekken. Iedereen die wilde mocht zich in de groep incorporeren.' wanneer de protection officer (verder PO) nogmaals uitdrukkelijk vraagt wie de 18 tot 20 leden waren, vraagt u 'Namen?' wanneer de PO dit bevestigt, zegt u 'Het is moeilijk om iedereen op te noemen. Het zijn de jongeren van de wijk. We hadden een lijstje van de mensen die deelnamen aan de vergaderingen. Vergaderingen werden niet regelmatig gehouden. Het is moeilijk om de namen van buiten te kennen van op die lijst.' Wanneer de PO vervolgens nogmaals vraagt naar de namen, slaagt u erin om vier voornamen te zeggen. U weet echter van geen van deze mensen de familienaam. (zie gehoor CGVS, p 20-21) Uw antwoorden komen helemaal niet doorleefd over. **Het is niet aannemelijk dat u als leider van een organisatie niet sneller en vollediger enkele namen kan opsommen van leden van uw organisatie. Eens te meer zijn uw getuigenissen compleet ongeloofwaardig.**

Ten slotte kan nog worden opgemerkt dat niet alleen uw verklaringen met betrekking tot uw activiteiten ongeloofwaardig bevonden worden maar ook uw verklaringen betreffende de vervolging die u hierdoor zou hebben ondergaan. Zo kan aan uw verklaringen over uw vrijlating in mei 2011, nadat u werd gemarteld en doodsbedreigingen kreeg (zie gehoor CGVS, p. 12), geen geloof kan worden gehecht. Immers, dat u met de belofte een NGO op te richten om de regering te steunen werd vrijgelaten, is reeds opmerkelijk. Dat u daarbij ook nog 2.000 dollar kreeg om de NGO op te richten en u daarna met rust gelaten werd door de autoriteiten, tart elke verbeelding. Dit zijn alvast verklaringen die allerminst op een vervolging omwille van politieke activiteiten tegen de regering wijzen.

De door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande conclusies niet wijzigen U legt een **mandato de captura** voor. Dit document werd uitgegeven op 5 november 2013, ruim twee jaar nadat u het land bent ontvlucht. Het is niet aannemelijk dat, indien de politie u werkelijk zou zoeken, ze twee jaar zouden wachten alvorens een 'mandato de captura' uit te schrijven. U legt tevens een **mandado de soltura** (toelating tot vrijlating) en een **certificado de obito** (overlijdensakte) voor. Dergelijke documenten kunnen enkel als bewijs weerhouden worden, als ze ondersteund worden door geloofwaardige verklaringen, wat hier duidelijk het geval niet is. Bovendien blijkt nergens uit de mandado de soltura waarom Kiala Fernando vastgehouden of vrijgelaten werd. De overlijdensakte op naam van Kiala Fernando betreft duidelijk niet u. U legt tevens uw **rijbewijs** voor. Uw identiteit en uw nationaliteit worden hier niet onmiddellijk in twijfel getrokken.

Gelet op voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 2, § 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 48/3, 48/4 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet), van “het beginsel van behoorlijk bestuur dat bij de administratie rust en bij het voorbereiden en opmaken van een administratieve beslissing”, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM), van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 17 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, van artikel 4 van Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van deze verleende bescherming, van de motiveringsverplichting en van de zorgvuldigheidsverplichting.

Verzoeker stelt in onderhavig verzoekschrift als volgt:

“De bestreden beslissing is eigenlijk enkel gebaseerd op tegenstrijdigheden of omissies tussen de verklaringen bij het CGVS en onduidelijkheden. Nochtans, maakte de dossierbehandelaar nergens de moeite om verzoeker te confronteren met al deze kritiek. Zodoende worden de hierboven omschreven rechtsbepalingen geschonden. Verzoekende partij kan zich niet verweren indien zij niet eens de kans krijgt om het uit te leggen. Verzoeker wordt maar één maal gehoord en er wordt van verwerende partij verwacht dat hij de kans krijgt om zich te verdedigen en elke onduidelijkheid voor de dossierbehandelaar kan verklaren tijdens het gehoor. Verzoekende partij is geen professioneel in muziek of rap en is ook geen professioneel organisator van evenementen; Na het lagere middelbaar is zij moeten beginnen werken als taxichauffeur om haar brood te verdienen. Naast deze activiteit organiseerde zij voetbalwedstrijden voor de kinderen en de jongeren uit haar wijk. Met zijn vriend [MC.F.] had zij uiteraard belangstelling voor de contestatiebeweging die tot stand was gekomen, vanuit de straten, los van politieke partijen en die via rapzangers zich uitte. Daarmee kregen zij ook het idee om ook een “evenement” te organiseren. Zonder een gesprek met BRIGADEIRO 10 Pacotes, die [MC.F.] kende, was het maar tot een idee gebleven. Verzoekende partij heeft zich één volledige ingezet om haar concert dd 02.04.2011 te organiseren, hetgeen al vrije tijd heeft ingenomen, naast haar werk als taxichauffeur. Verzoekende partij heeft geen aandacht geschonken aan hetgeen rond deze datum georganiseerd werd door anderen. Evenmin ging zij uit of keek naar TV of luisterde naar radio. Verzoekende partij had geen weten van een andere georganiseerde manifestatie, anders had zij uiteraard een andere datum gekozen: Uit de beslissing en uit de gevoegde informatie blijkt niet dat de groepen die verzoekende partij uitgenodigd had op haar evenement aanwezig zouden zijn geweest op het andere evenement waarover het CGVS het heeft; Dat derhalve niet uitgesloten is dat verzoekende partij inderdaad degelijk een gelijkaardig evenement heeft georganiseerd die toevallig plaatsvond op dezelfde datum, doch met andere groepen en op een andere locatie; Dat over haar evenement niet gesproken of geschreven werd is evenmin een bewijs dat het evenement niet plaatsvond vermits de media’s eerder door het andere evenement was aangetrokken; Dat in Oeganda de pers ook op uitnodiging reageert zoals overal ter wereld; Dat verzoekende partij echter geen bijzonder uitnodigingen naar de pers gericht had. Dat verder dient te worden vastgesteld dat de informatie van het CEDOCA ook heel beperkt blijft en tot slot zich bijna tot één bron beperkt, de bron van DE WEBSITE van “7311”. Verzoekende partij heeft toegegeven dat op haar evenement van 02.04.2011 zij 10 personen had uitgenodigd, waarvan slechts 2 bekend waren en de anderen “talenten” waren, doch die niet gekend waren. Het evenement vond plaats in een bioscoop zaal, Africa in Luanda. Het was dus geen betoging op straat. Het blijkt niet onaannemelijk dat over het “evenement” niet gesproken werd; Verzoekende partij was ook niet gekend als organisator van dat type evenement, doch had veel kennis als organisator van voetbalwedstrijden en was hierdoor heel geliefd. Hierdoor kon zij haar zaal vullen en werd het evenement ook een succes. Verzoekende partij kende veel mensen doch enkel bij hun roepnaam.”

Verder stelt verzoeker het volgende:

“Dat dient te worden vastgesteld dat de eisen van het CGVS helemaal niet kunnen overeenstemmen met een beweging die haar oorsprong in de straat vindt en die zich via rap zangers uit; Er kan moeilijk wat betreft de acties van verzoekende partij, van een “organisatie” gesproken worden; Het was eerder een beweging die niet gestructureerd was en die bovenop pas gestart was. Het waren vrienden

die bijkwamen en samen iets op touw probeerden te zetten om deel te nemen aan de protestbewegingen tegen de regering, omdat zij het gewoon beu waren van het regime en van hun armoede. Nooit werd er van statuten gesproken of van wie officieel "voorzitter" zou worden; De mensen die actief en elke vergadering bijwoonden werden als officiële leden beschouwd, alhoewel deze terminologie eigenlijk volledig onaangepast is in de context. Contestatie is, anno 2011 in Angola nog in zijn kinderschoenen en werd ook hevig tegengewerkt, hetgeen duidelijk uit de CEDOCA informatie blijkt; In 2014 is de regering steeds onveranderd,"

Vervolgens citeert verzoeker een volledig in het Frans opgesteld artikel van "globalvoicesonline.org" getiteld "Angola: combattre les pauvres au lieu de combattre la pauvreté", waarna hij stelt: "Dat echter alles bewijst dat er ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of voor een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980."

2.2.1. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat richtlijnen geen directe werking hebben. Een richtlijn kan wel directe werking hebben in de Belgische rechtsorde wanneer de omzettingstermijn voor de betrokken richtlijn is verstreken en indien zij duidelijke en onvoorwaardelijke bepalingen bevat die geen verdere substantiële interne uitvoeringsmaatregel door de communautaire of nationale overheden behoeven om het gewild effect op nuttige wijze te bereiken. De omzettingstermijn van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van deze verleende bescherming, verstreek blijkens artikel 38 van voormelde richtlijn op 10 oktober 2006, datum waarop deze ook effectief in Belgisch recht werd omgezet

2.2.2. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7).

Artikel 3 EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

De toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus maakt integraal deel uit van onderhavig arrest, zodat een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM niet aan de orde is.

2.2.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.4. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. Het feit dat verzoeker niet met de tegenstrijdigheden werd geconfronteerd doet geen afbreuk aan het bestaan ervan. Het vaststellen van de tegenstrijdigheden is tijdens het gehoor zelf bovendien niet steeds mogelijk, terwijl verzoeker als enige persoon in principe wel kan weten wat hij eerder heeft verklaard. Artikel 17, § 2 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voorziet

bovendien slechts in de verplichting om de asielzoeker met tegenstrijdige verklaringen te confronteren wanneer deze tijdens het gehoor worden vastgesteld.

Waar verzoeker aanvoert dat hij geen professioneel persoon is in de muziek of de rap en evenmin een professioneel organisator van evenementen, dat hij zich één keer inzette om een concert te organiseren op 2 april 2011, hetgeen al zijn vrije tijd na zijn werk als taxichauffeur innam, en dat hij geen aandacht schonk aan hetgeen door anderen op deze datum georganiseerd werd, dient opgemerkt dat verzoeker tracht zijn engagement en betrokkenheid bij de revolutionaire (rap)scene te minimaliseren, hetgeen evenwel niet te rijmen valt met zijn verklaring altijd een liefde gehad te hebben voor revolutionaire (rap)muziek (gehoorverslag CGVS, p. 9). Dit klemt des te meer daar verzoeker in onderhavig verzoekschrift stelt zelfs niet naar de televisie te kijken of naar de radio te luisteren, hetgeen niet te rijmen valt met zijn voormelde verklaring en evenmin met zijn verklaring dat de publiciteit voor het concert tevens via de radio verspreid werd (gehoorverslag CGVS, p. 9-10).

Voorts komt verzoeker niet verder dan de blote beweringen dat de media meer aandacht had voor het andere evenement op 2 april 2011 (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) en dat zijn evenement een succes werd omdat hij reeds bekend en geliefd was als organisator van voetbaltoernooien. Waar verzoeker verwijst naar de reacties van de pers in Oeganda, dient opgemerkt dat verzoekers problemen zich afspelen in Angola, zodat niet kan worden ingezien op welke wijze een verwijzing naar de situatie in Oeganda relevant is. Waar verzoeker aanvoert dat verweerders informatie zich bijna tot één bron beperkt, namelijk de website van "7311", dient opgemerkt dat verweerders informatie zich niet beperkt tot één bron (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) en dat verzoeker geen enkel stuk bijbrengt waaruit blijkt dat deze informatie onjuist, onvolledig of achterhaald zou zijn. Tevens dient opgemerkt dat verzoeker wel degelijk verklaarde: *"Na het spektakel hebben we betoging georganiseerd, door de straten. Dat hebben we georganiseerd op 3 juli 2011"* (gehoorverslag CGVS, p. 10).

Waar verzoeker met betrekking tot de beweging "3711" stelt dat het niet om een echte organisatie gaat, maar slechts om een beweging die opkwam tegen het regime en de armoede, dient opgemerkt dat verzoeker enerzijds verklaarde dat er officiële leden waren – waarvan hij in onderhavig verzoekschrift stelt dat dit onaangepaste terminologie is, hetgeen een loutere *post factum*-verklaring is – en er 18 à 20 actieve leden waren doch anderzijds niet in staat is deze leden bij hun volledige naam te noemen (gehoorverslag CGVS, p. 20-21), hetgeen geheel onaannemelijk is.

Het artikel dat verzoeker citeert in onderhavig verzoekschrift, is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op zijn persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geïsoleerd of vervolgd. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

De bestreden beslissing stelt verder nog het volgende: *"Ten slotte kan nog worden opgemerkt dat niet alleen uw verklaringen met betrekking tot uw activiteiten ongeloofwaardig bevonden worden maar ook uw verklaringen betreffende de vervolging die u hierdoor zou hebben ondergaan. Zo kan aan uw verklaringen over uw vrijlating in mei 2011, nadat u werd gemarteld en doodsbedreigingen kreeg (zie gehoor CGVS, p. 12), geen geloof kan worden gehecht. Immers, dat u met de belofte een NGO op te richten om de regering te steunen werd vrijgelaten, is reeds opmerkelijk. Dat u daarbij ook nog 2.000 dollar kreeg om de NGO op te richten en u daarna met rust gelaten werd door de autoriteiten, tart elke verbeelding. Dit zijn alvast verklaringen die allerminst op een vervolging omwille van politieke activiteiten tegen de regering wijzen.*

De door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande conclusies niet wijzigen U legt een mandato de captura voor. Dit document werd uitgegeven op 5 november 2013, ruim twee jaar nadat u het land bent ontvlucht. Het is niet aannemelijk dat, indien de politie u werkelijk zou zoeken, ze twee jaar zouden wachten alvorens een 'mandato de captura' uit te schrijven. U legt tevens een mandado de soltura (toelating tot vrijlating) en een certificado de obito (overlijdensakte) voor. Dergelijke documenten kunnen enkel als bewijs weerhouden worden, als ze ondersteund worden door geloofwaardige verklaringen, wat hier duidelijk het geval niet is. Bovendien blijkt nergens uit de mandado de soltura waarom Kiala Fernando vastgehouden of vrijgelaten werd. De overlijdensakte op naam van Kiala Fernando betreft duidelijk niet u. U legt tevens uw rijbewijs voor. Uw identiteit en uw nationaliteit worden hier niet onmiddellijk in twijfel getrokken." Aangezien verzoeker in onderhavig verzoekschrift hiertegen geen enkel inhoudelijk verweer voert, dienen deze pertinente vaststellingen als vaststaand beschouwd te worden.

Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker in onderhavig verzoekschrift niet verder komt dan het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, hetgeen evenwel de motieven van de bestreden beslissing niet kan weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielaanvraag niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. De Raad stelt vast dat uit het door verzoeker in onderhavig verzoekschrift geciteerde artikel niet blijkt dat er in Angola sprake is van een situatie van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, toont verzoeker, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS